

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Piotr Nowak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Żak

w obecności Prokuratora Rejonowego w Belchatowie Marty Bugajskiej - Sójki

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 marca 2018 roku

sprawy przeciwko

S. P. (1) /P./, synowi J. i B. z domu C., urodz. (...) w B.

oskarżonemu o to, że:

w dniu 11 maja 2017 roku w P. wbrew treści art. 45 ust. 1 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym, będąc w stanie nietrzeźwości (1,17 mg/l w wydychanym powietrzu), prowadził samochód marki V. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym za przestępstwo w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie sygn. Akt NWK 48/12 tj. o czyn z art. 178 a § 1 i 4 k.k.

1. oskarżonego **S. P. (1)** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tą zmianą, iż przyjmuje, że wypełnia on dyspozycję art. 178 a § 1 k.k. i art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 37a k.k. w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt. 1 k.k. w zw. z art. 35 § 1 k.k. wymierza mu karę **8 (osiem) miesięcy** ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze **30 (trzydzieści) godzin** w stosunku miesięcznym;

2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka oskarżonemu zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres **3 (trzech) lat**;

3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego **S. P. (1)** na rzecz Funduszu (...) świadczenie pieniężne w kwocie **5.000 (pięć tysięcy) złotych**;

4. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 maja 2017 r. (godz. 6.20) do dnia 12 maja 2017r. (godz. 15.50) przyjmując, że jest on równoważny **czterem dniom** kary ograniczenia wolności;

5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę **180 (sto osiemdziesiąt) złotych** tytułem opłaty oraz kwotę **70 (siedemdziesiąt) złotych** tytułem obowiązku zwrotu wydatków sądowych poniesionych w toku postępowania.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

T. M. zakupił samochód V. (...) nr rej. (...). Chciał tę okoliczność uczcić, dlatego w dniu 10 maja 2017r. zadzwonił do swojego kuzyna S. P. (1) i umówił się z nim na spotkanie. Po drodze zabrał ze sobą A. K. (1). Kiedy dojechał do oskarżonego ten wyszedł z domu i usiadł za kierownicą pojazdu, miał ze sobą alkohol w postaci wódki w ilości 0,5 litra. T. M. również miał 0,5 litra wódki. Po drodze spożywali zakupiony alkohol. Odwieźli do domu A. K. (1) i pojechali do B. po A. S..

Między 01:00, a 02:00 godziną w nocy jeździli po terenie miasta, a następnie udali się w kierunku P. do siostry S. A. K.. Wtedy samochodem kierował oskarżony. Kiedy byli na trasie do P. oskarżony chciał zjechać na stację benzynową, lecz skręcając wpadł do rowu. Ponieważ nie mogli wydostać samochodu, więc pomocy udzielili im znajomi A. S., z którymi następnie odjechała ona do domu.

T. M. i S. P. (2) udali się do P.. Samochodem kierował wtedy T. M.. Kiedy dojechali do P. oskarżony wyszedł na chwilę do mieszkania siostry, ale ona go nie wpuściła, bo obudził się dzieci. Kiedy wrócił do samochodu, usiadł za kierownicą i odjechał około 200 metrów za blok, w którym mieszkała A. K. (2). Tam za kierownicę pojazdu ponownie wsiadł T. M., który chciał już wracać do domu. Kiedy skręcał tył samochodu zarzuciło i jego przednią prawą częścią uderzył w drzewo. Wtedy oskarżony wraz z T. M. wysiedli z auta i próbowali je odepchnąć od drzewa.

dowód: zeznania świadka T. M. k. 19 - 21, zeznania świadka A. S. k. 41 - 43, 95, wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) k.25 - 26.

Powyższą sytuację widział K. P.. Z uwagi na to, że T. M. i S. P. (1) z trudem utrzymywali się na nogach podejrzewał on, iż są pod wpływem alkoholu, dlatego powiadomił Policję. Nie czekał jednak na jej przyjazd z uwagi na obowiązki służbowe.

dowód: zeznania świadka K. P. k. 39.

Na miejsce zdarzenia na skrzyżowaniu ulic (...) około godziny 06:30 przyjechał patrol Policji w osobach N. B. oraz M. Z.. Na ulicy (...) w okolicach posesji nr (...) zastali pojazd marki V. (...) o nr rej. (...) oraz dwóch mężczyzn, którzy oddalali się z miejsca zdarzenia, a zostali wskazani przez przechodniów jako jego sprawcy. Zostali oni zatrzymani przez funkcjonariuszy.

dowód: notatka urzędowa k. 1.

Po przebadaniu ich urządzeniem A. (...) o numerze (...) okazało się, iż stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu u S. P. (1) o godzinie 06:30 wynosiło 1,31 mg/l, a o godzinie 09:39 - 1,01 mg/l. Według pomiarów tym urządzeniem również T. M. znajdował się pod wpływem alkoholu.

dowód: protokół badania urządzeniem a. (...) IV k. 3, świadectwo wzorcowania k. 4, notatka urzędowa k. 1.

Na miejsce przyjechał drugi patrol Policji, który zbadał zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u zatrzymanych urządzeniem A. (...) U T. M. o 06:48 wykazało 0,73 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, o 06:51 - 0,78 mg/l, o 07:25 - 0,70 mg/l, zaś o 07:59 - 0,69 mg/l. Natomiast u S. P. (1) o godzinie 06:53 - 1,17 mg/l, o 06:55 - 1,11 mg/l, o 07:30 - 0,99 mg/l, zaś o 08:05 - 0,91 mg/l.

dowód: protokół badania urządzeniem a. (...) k. 5, świadectwo wzorcowania k. 6, notatka urzędowa k. 1.

S. P. (1) nie figuruje w ewidencji kierowców naruszających przepisy ruchu drogowego.

dowód: informacja o wpisach k. 22.

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 11 września 2012 r. w sprawie sygn. akt III Now 167/12 S. P. (1) uznano za sprawcę czynu karalnego przewidzianego w art. 87 § 1 kw i zastosowano wobec niego nadzór kuratora sądowego oraz orzeczono mu zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych. Postanowieniem Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 09 listopada 2016r. w sprawie sygn. akt Nw 75/12 uchylono orzeczonego wobec S. P. (1) środek wychowawczy w postaci nadzoru kuratora sądowego z uwagi na to, iż ukończył on 18 lat.

dowód: odpis postanowienie w sprawie sygn. akt III Now 167/12 k. 29, odpis postanowienie w sprawie sygn. akt Nw 75/12 k. 30.

S. P. (1) ma (...) lat (ur. (...)). Posiada wykształcenie gimnazjalne. Jest kawalerem. Nie ma nikogo na utrzymaniu. Otrzymuje rentę (...) w wysokości 411zł oraz dodatek za naukę w wysokości 500 zł. Był uprzednio karany wyrokiem Sądu Rejonowego w Belchatowie z dnia 03 lutego 2016 r. w sprawie sygn. akt II K 1039/15 za czyny z art. 279 § 1 kk i innych m.in. na karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat.

dowód: oświadczenie oskarżonego k. 25 - 26, karta karna k. 32 – 34.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i w postępowaniu przygotowawczym złożył wyjaśnienia zgodne z ustalonym stanem faktycznym. Potwierdził, że w dniu 10 maja 2017r. spotkał się z T. M., by uczcić zakup samochodu. Spożywali alkohol w postaci wódki podczas kiedy jechali samochodem. Raz samochodem kierował on a raz T. M.. Zamieniali się. Oskarżony wyjaśnił, że na drodze do P. wjechał samochodem do rowu i znajomi koleżanki, którą ze sobą zabrali pomogli im. Następnie w P. T. M. wjechał samochodem w drzewo. Potem próbowali zepchnąć auto. Oskarżony wyjaśnił, że chcieli iść do jego siostry, ale zostali zatrzymani przez Policję.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego S. P. (1) k. 25 – 26.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie pozostaje bezsporny, bowiem oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył obszernie wyjaśnienia, które korespondują z zeznaniami T. M., A. S. oraz K. P.. Wobec powyższego dowody te Sąd uznał za wiarygodne, bowiem nie doszukał się żadnych okoliczności mogących świadczyć o ich nieprawdziwości.

Oskarżony nie zaprzeczał, że spożywał alkohol i podczas, gdy prowadził samochód znajdował się pod jego wpływem. Powyższe znajduje uzasadnienie w przeprowadzonych badaniach na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu, które dały pozytywny wynik. Wysokość stężenia alkoholu w wydychanym powietrzu Sąd ustalił na podstawie wiarygodnych protokołów z badania urzędzeniem a. (...) i a. (...), bowiem sporządzone zostały przez uprawnione do tego osoby, a ich treść nie budziła wątpliwości.

Uprzednią karalność oskarżonego Sąd ustalił w oparciu o dokumenty w postaci danych o karalności. Sąd wziął pod uwagę również odpisy postanowień wydanych w stosunku do oskarżonego przez Wydział Rodzinny i Nietletnich, informację z rejestru kierowców oraz treść sporządzonej w sprawie notatki urzędowej. Były to bowiem dowody obiektywne, które zostały załączone na potrzeby niniejszej sprawy i brak jest podstaw, aby kwestionować ich treść.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym, że dokonał zmiany jego kwalifikacji przyjmując, iż swoim zachowaniem S. P. (1) wypełnił znamiona art. 178a § 1 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11 § 2 kk.

Oskarżyciel publiczny formułował zarzut popełnienia przez oskarżonego przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk w oparciu o środek karny orzeczony wobec S. P. (1) w sprawie III Now 167/12 Sądu Rejonowego w Bełchatowie.

Postępowanie w sprawach nieletnich normuje ustawa z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich. Ma ona zastosowanie na trzech płaszczyznach: w zakresie zapobiegania i zwalczania demoralizacji wobec osób, które nie ukończyły lat 18; o czyny karalne popełnione przez nieletnich między 13. a 17. rokiem życia oraz w zakresie wykonywania środków już orzeczonych na podstawie ustawy wobec osób, które nie ukończyły 21 lat (R., M.-prawne, s. 7). Czynem karalnym ustawa nazywa przestępstwa, a także wyliczone enumeratywnie wykroczenia. Postępowania w sprawach nieletnich prowadzą sądy rodzinne, stosując posiłkowo przepisy Kodeksu postępowania cywilnego, a w pewnym zakresie także Kodeksu postępowania karnego (art. 20 § 1 u.p.n.). W postępowaniach tych można wobec nieletnich stosować środki wychowawcze i poprawcze wskazane w ustawie (por. szerzej Górecki, Ustawa, s. 34).

Wobec tego nie można uznać, że czyn popełniony przez oskarżonego wyczerpuje znamiona art. 178a § 4 kk, ponieważ orzeczenie postanowieniem przez sąd rodzinny na podstawie przepisów ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, **nie stanowi skazania w świetle przepisów kodeksu karnego**. Dziwić jedynie musi okoliczność, iż fakt ten znany przysłowiowo przeciętnemu studentowi prawa jest obcy oskarżycielowi publicznemu.

Zachowanie oskarżonego wypełnia znamiona występku określonego w art. 178a § 1 kk, gdyż oskarżony prowadził pojazd mechaniczny w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości. Nie ulega, bowiem wątpliwości, że samochód osobowy jest pojazdem mechanicznym. Oskarżony natomiast prowadził go po drogach publicznych m.in. na trasie z B. do P., a więc w ruchu lądowym. Zawartość zaś, alkoholu w wydychanym powietrzu przekroczyła wartość określoną w art. 115 § 16 kk, który zawiera definicję stanu nietrzeźwości.

Zachowanie oskarżonego wypełniło także dyspozycję art. 244 kk, gdyż S. P. (1) prowadząc wymieniony samochód nie stosował się także do orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, gdyż tego rodzaju środek karny został orzeczony oskarżonemu prawomocnym postanowieniem Sądu Rejonowego w Bełchatowie III Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z dnia 11 września 2012 r. w sprawie sygn. akt III Now 167/12. W świetle natomiast art. 73 § 1 Ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich środek w postaci zakazu prowadzenia pojazdów obowiązuje do czasu ukończenia przez sprawcę 21 lat. Tymczasem w dniu popełnienia czynu zabronionego z art. 178a § 1 kk S. P. (1) miał (...) lat.

Zbieg przepisów art. 178a § 1 kk oraz art. 244 kk ma charakter realny, gdyż prowadzenie auta w stanie nietrzeźwości po uprzednim orzeczeniu wobec sprawcy zakazie kierowania pojazdami. Wypełnia on znamiona dwóch przestępstw: prowadzenia w stanie nietrzeźwym i łamania orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia (por. postanowienie SN z dnia 26 sierpnia 2004 r. I KZP 11/2004 OSNKW 2004/7-8 poz. 84). Dlatego, też zgodnie z art. 11 § 2 kk Sąd dokonał kumulatywnej kwalifikacji prawnej powyższego czynu.

Przypisany oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym stanie faktycznym S. P. (1) mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto, czyn oskarżonego był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy.

Przy wymiarze oskarżonemu kary Sąd na jego niekorzyść wziął pod uwagę uprzednią karalność, wysoki stopień nietrzeźwości. Na korzyść Sąd przypisał oskarżonemu przyznanie się do winy oraz jego młody wiek.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd wymierzył oskarżonemu na podstawie art. 244 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 37a kk w zw. z art. 34 § 1 i 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w rozmiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym. Według Sądu powyższa kara jest wystarczająca do osiągnięcia zapobiegawczych i wychowawczych celów

kary w stosunku do oskarżonego. Oskarżony jest osobą młodą i Sąd uznał, iż należy dać mu szansę na odbycie kary w formie wolnościowej.

Na podstawie art. 42 § 2 kk Sąd orzekł oskarżonemu zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat uznając, iż będzie on wystarczający i spełni swoje cele. Zdaniem Sądu koniecznym jest wyeliminowanie oskarżonego na pewien czas z ruchu drogowego, aby mógł przemyśleć swoje postępowanie i wyciągnąć z tej niedogodności odpowiednie wnioski.

Zgodnie z dyspozycją art. 43a § 2 kk obligatoryjne było orzeczenie wobec oskarżonego świadczenia pieniężnego dlatego Sąd orzekł od S. P. (1) na rzecz Funduszu (...) świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych. Sąd doszedł do przekonania, że brak jest wystarczających podstaw do jego orzekania w wysokości przekraczającej jego minimalną ustawową wysokość.

Na podstawie art. 63 § 1 kk Sąd zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 11 maja 2017 r. (godz. 6.20) do dnia 12 maja 2017r. (godz. 15.50) przyjmując, że jest on równoważny czterem dniom kary ograniczenia wolności.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk i zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 zł tytułem opłaty, wynikającą z art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t. j. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 z późn. zm.) oraz kwotę 70 zł tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków, na którą to sumę złożyło się: 30 zł tytułem opłaty za udzielenie informacji o osobie z K. oraz po 20 zł tytułem zryczałtowanych kosztów doręczeń w postępowaniu przygotowawczym i sądowym.